

DE SET EN SET

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Fora del món

Lluís Muntada

Davant d'un fals problema el que cal fer és deixar passar el temps i esperar que el problema es dissolgui. No es pot pas dir que els acampats hagin explotat un fals problema, ja que els sistemes retroalimentaris que denuncien existeixen de veres. Però els acampats —o indignats, com s'han autbatejat sense voler tenir en compte que l'oceà de la indignació no cap a dins del seu vas d'aigua particular— estan convertint-se en un problema per a ells mateixos. I s'hi estan convertint perquè han parat una de les trampes intel·lectuals més inacceptables: la de presentar la realitat com si els fets que ens envolten fossin extemporanis, és a dir, fora del temps. Conscients que les seves possi-

No és honest engegar la política a pastar fang tot dient que tu no fas política

bilitats de creixement passen perquè els mitjans de comunicació continuïn fent-los la gara-gara o perquè una actuació policíaca suficientment salvatge pugui de retop ajudar a confondre la raó de la víctima amb la raó política, els acampats estan degenerant en mantra. No pot ser que les seves propostes programàtiques ens situïn fora de la política. No pot ser que un demòcrata —indignat o no— desconeixi que els dèficits de la política només se solucionen amb... més política! No pot ser que els acampats impugnin la política i derivin cap a posicions totalitàries. A part del que pugui succeir abans, pel dia 15 hi ha convocada una manifestació. En aquest sentit els acampats estan condemnats a un èxit banal, perquè l'auto-suficiència sol garantir una satisfacció absoluta. És del gènere de l'autoengany engegar la política a pastar fang tot dient que tu no fas política. Més que mai, per no perdre la sensatesa cal recordar el nostre assentament en la realitat: hi ha parlaments, hi ha paràmetres polítics en discussió, hi ha relacions fiscals i fins i tot hi ha mecanismes polítics per canviar la política.

3r Memorial Sebastià Salellas i Magret

■ Als quatre magnífics, se'ls hi ha afegit un altre amic: en Curbet.

En Llach actuava al Teatre Municipal. Havien censurat *L'estaca*. Des del galliner, en Tià cridà: "Carregem-nos l'estructura!". Això sempre ha estat difícil, però no impossible. Faré servir la imaginació: d'aquí a setanta anys, els nostres descendents hauran forjat un món millor per a tots. Això ha passat en totes les èpoques de la història. Visca la utopia! Vaig a somniar el seu món futur: ideal i realitat seran u. No desapareixeran caixes de documents dels jutjats, ni es produiran curtcircuits que els cremen. Els membres del Tribunal Constitucional, ja no els elegiran els partits polítics. Els imputats no es presentaran a les llistes. Els representants del poble els escolliran en llistes obertes. El seu servei serà de quatre anys, prorrogables per quatre més si en són mereixedors. Es demanaran responsabilitats als qui s'han enriquit a costa dels ciutadans honorats... etcètera. Els interessos creats els ho posaran difícil. Hauran de tenir paciència, perquè els polítics del nostre país es tapen mútuament els escàndols. Una legislació barroca, ofegada per la burocràcia, ha aconseguit dividir el dret entre: *progressista i conservador*. Els economistes Picamal i Bonshoms sabien que sense transparència no hi ha democràcia i que "l'autèntica comptabilitat reflecteix la realitat, en fa un registre, però no la modifica ni la crea". (Se'n farien creus d'una norma que aprovà el Parlament per als exercicis 2008/9. Excepcionalment es permetia "multiplicar per tres el benefici negatiu d'un negoci, a compte dels guanys esperats en els cinc exercicis següents". En J. Casero diria als polítics: "Porteu a la pràctica el capítol

Manifest d'una indignada

■ Encara hi ha gent que es pregunta què reclamen exactament els indignats i quin és el motiu de l'acampada a plaça Catalunya. Doncs bé, si ets una d'aquestes persones està llegint les ratlles adequades. L'acampada, segons el meu punt de vista, és el punt d'inici d'un moviment que pretén, en definitiva, donar un tomb a l'actual sistema polític i econòmic. Un punt de coneixença de gent amb interessos comuns i d'informació a totes aquelles persones que pretenguin franquejar la línia del descontentament i passar a l'acció. Aquest moviment, però, va molt més enllà de l'acampada. Es tracta d'aportar, entre tots, idees amb cara i ulls; de crear una columna vertebral tan sòlida com indestructible. Hi ha gent que encara, a hores d'ara, es pregunta: "I què reclamen exactament, els indignats?". Jo contestaria, més que no pas amb una resposta, amb una invitació: deixeu-vos caure per plaça Catalunya o entreu a la web de l'acampada, informeu-vos i participeu en les activitats previstes (reunions, xerrades, assemblees...)

AFRA COSTA. Girona

XXIV de la *Pell de Brau* i per contemplar millor, *Ronda de Mort a Sinera*". En Curbet, ens recordaria el que deia en Pallach a la plaça de la Independència, sobre el puny, la rosa i el català.

NARCÍS CADENA I MASÓ
Girona

L'Ajuntament de Sils i les multes

■ Qui no coneix l'aparcament de l'estació de Sils? Gran, sí, però descuidat, deixat, ple de sots i de pols, fangós quan plou, sense vigilància de cap mena, tot sovint hi ha cotxes amb els vidres trencats. És un lloc on deixem el cotxe per necessitat la gent que vivim a altres poblacions o no i per una raó o una altra agafem el tren. El passat dia 30 l'hi vaig deixar i l'endemà quan vaig tornar de Barcelona, oh sorpresa!, ja no hi era. Sembla ser que aquest cap de setmana es fa la llotja del motor i el dia 31 ja volien l'aparcament buit. I tan buit!, ni un cotxe, res de res. Com a tot avís diuen que hi havia alguna senyal mòbil i baixa a l'entrada de l'aparcament, arraconada, amb un paper enganxat amb

unes lletres no gaire grans que advertien que del 31 al 6 no s'hi podia aparcar. Ni reflectant, l'avís, ni lluminós, ni gaire visible. Algun senyal del mateix estil sembla ser que estava posat dins l'aparcament; hi havies d'aparcar al costat per assabentar-te'n. La força del costum i una molt mala senyalització ens ha jugat una mala passada als qui hi vàrem aparcar dilluns passat al vespre per agafar el tren, ja que els que ho van voler fer l'endemà ja van trobar cons a l'entrada que hi impedien l'accés. No ens van donar l'oportunitat de recuperar el cotxe ni tan sols el dia 31, que l'aparcament encara estava buit del tot. Si ho volíem fem havíem de pagar la grua, multa a banda, i si no teníem diners per fer-ho, a més a més una quota diària afegida fins al dia que es retirí. Tan malament està l'Ajuntament de Sils que ha d'omplir les seves arques d'aquesta manera? Quant més agreujada està la situació per a la classe treballadora més difícil ens ho van posant els governants. Totalment d'acord amb els moviments d'indignats i indignades: això no és democràcia!

GLÒRIA GIMÉNEZ
Anglès (Selva)

El Niu o el Carrilet?

■ A Llagostera, el curs 2011-2012 tindrem dues guarderies municipals. Però si necessitem fer ús del servei de menjador perquè som pares treballadors, no tenim dret a escollir. Només s'ofereix el servei a la guarderia el Carrilet, sense tenir en compte que hi ha un grapat de pares que per proximitat amb l'escola dels fills grans, amb el seu domicili o per la raó que sigui, prefereixen portar els seus fills a l'altre centre. I ni se'ns ha demanat l'opinió dels pares que tenim la necessitat d'utilitzar les guarderies, pagant més a més el cost que té aquest servei. Diuen que hi ha democràcia... Jo crec que a Llagostera les coses s'imposen, ens agradin o no als convilatans.

EVA VERDAGUER
Llagostera (Gironès)

Indignat

■ Indignat per uns polítics que en comptes de solucionar encara emboliquen més la troca, mentre l'oposició, en comptes de solucions només demanen dimissions; indignat amb uns acampats que sabent el problema que podia haver-hi si guanyava el Barça, no van decidir traslladar-se; indignat amb uns manifestants que després d'un grapat de dies i a part de quatre coses bàsiques no sé ben bé què fan i demanen; indignat amb una policia que s'excedeix en actuar i perd les formes massa sovint; indignat amb la classe social i política antitot; indignat de veure com tant els que estan a dalt com els que estem a baix no hi ha manera de fer res sense que nosaltres mateixos ens cavem la nostra pròpia tomba! Amb aquesta societat en general mai no farem ni aconseguirem res!!!

NARCÍS TORRENT
Mataró (Maresme)

EN SÍSF

Jordi Soler

